

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

18. OKTOBER – 31. OKTOBER 2026.

29. ALM. SØNDAG. 1.L.: Es 45,1.4-6;; 2.L.: 1 Thess 1,1-5b.; Ev.: Matt 22,15-21.

Da gik farisæerne hen og besluttede at fange Jesus i ord. De sendte deres disciple hen til ham sammen med herodianerne, og de sagde: »Mester, vi ved, at du er sanddru og lærer sandt om Guds vej og ikke retter dig efter andre, for du gør ikke forskel på folk. Sig os, hvad du mener: Er det tilladt at give kejseren skat eller ej?« Men Jesus gennemskuede deres ondskab og sagde: »Hvorfor sætter I mig på prøve, I hyklere? Vis mig skattens mønt!« De rakte ham en denar. Og han spurgte dem: »Hvis billede og indskrift er det?« »Kejserens,« svarede de. Da sagde han til dem: »Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!«

Dagens Evangelium behandler et noget upopulært emne, da det vedrører skattepligt. Og pointen er ikke umiddelbart at diskutere de forskellige skattesystemer, vi er bekendt med, såsom den skat, vi selv skal betale af vores indkomst. Én ting er sikkert: for at et samfund kan fungere ordentligt, skal det have de nødvendige materielle ressourcer, og dette er kun muligt, hvis enhver person, der tilhører en given social gruppe, aktivt støtter de relaterede udgifter. Dette emne var velkendt selv på Jesu tid. Skatter opkrævet på vegne af Kejser, besætteren og fjenden, vakte modstand og vrede blandt jøderne, der betragtede en sådan betaling som en form for forræderi mod deres egen nation.

Herren Jesus ønsker dog ikke at gå ind i en politisk diskussion og behandle et emne, der, som vi ved, aldrig slutter, og selv i det mest retfærdige sociale system altid vil blive diskuteret og sat spørgsmålstejn ved af dem, der ikke kan lide det. Menneskesønnens komme til jorden var ikke beregnet til at stabilisere eller forene borgernes rettigheder, men kun at omvende dem og frelse dem fra synd. Selvom Kirken har ret til at udtrykke sin mening om forskellige spørgsmål vedrørende social retfærdighed, er den ikke kaldet til at tage parti i den politiske arena. Vi skal være gode borgere i den stat og nation, vi tilhører, men dette er ikke målet med Evangeliets forkyndelse.

Enhver kristen har pligt til at drage omsorg for den kirke, man tilhører i kraft af den hellige dåb, fordi Kirken ikke blot er en sognekirke, hvor

fælles gudstjenester, bønner og fællesskabsmøder finder sted. Kirken er os, dig og mig, hver især og alle sammen, forenet i troen på Jesus Kristus og Hans hellige budskab. Ansvar for Kirken er ikke begrænset til grænserne for ens eget sogn, men skal være præget af omsorg for kristnes velbefindende over hele kloden. At leve den Hellige Kirkes anliggender, selv uden for vores eget lands grænser, på den anden side af verden, et sted, vi måske alligevel aldrig kommer til at besøge.

Mediedækningen er desværre begrænset til de globale spørgsmål, der gennem deres indhold er i stand til at fange de moderne menneskers interesse. Den Hellige Kirkes anliggender er normalt ikke blandt de populære overskrifter i magasiner eller programmer på grund af lav interesse. Derfor er det vigtigt for os at tage initiativ til at opsøge og støtte alle informationskilder, der omhandler Kirken og dens daglige anliggender.

At give Gud, hvad der tilhører Gud, er hver enkelts pligt, i kraft af at være med til at skabe Kristi Mystiske Legeme gennem vores tilstedeværelse i fællesskabet. Alt, hvad vi tænker, siger og skaber, afspejler samtidig Kirkens billede i den moderne verden. Derfor er det ikke uden betydning, hvordan vi bidrager til udbredelsen af Kristi Evangelium gennem vores livsholdninger. I den moderne verdens øjne har Kirken det udseende, vi projicerer på den. Kirkens hellighed, i menneskelig forstand, er kun så genkendelig, som hver kristen er i stand til at vidne om den. Kirkens ægthed er størst, når vores fællesskabsbønner er i stand til at bede vores himmelske Fader om nåde til at holde ud i tro, håb og kærlighed.

/ P. Andrzej Papuga C. M. /

www.digteren.dk

PAVENS INTENTION

Oktober

For pastoral omsorg for mental sundhed.

Lad os bede for, at pastoral omsorg for mental sundhed integreres i hele Kirken og bidrager til at overvinde stigmatiseringen og diskriminationen af mennesker med psykiske lidelser.

LITURGISK KALENDER

19. MANDAG i 29. alm. uge. Ef 2,1-10.; Luk 12,13-21.

Ř Herren har skabt os, ham hører vi til.

20. TIRSDAG. Ef 2,12-22.; Luk 12,35-38.

Ř Herren taler fred til sit folk.

21. ONSDAG. Ef 3,2-12.; Luk 12,39-48.

Ř I skal øse vand med glæde af frelsens kilder.

22. TORSDAG. Skt Johannes Paul II, pave

Ef 3,14-21.; Luk 12,49-53.

Ř Herrens godhed fylder jorden.

23. FREDAG. Ef 4,1-6.; Luk 12,54-59.

Ř Sådan er den slægt, som søger dit ansigt, Herre.

24. LØRDAG. Ef 4,7-16.; Luk 13,1-9.

Ř Vi drager med glæde til Herrens hus!

25. 30. ALM. SØNDAG. 1.L.: 2 Mos 22,20-26;

2.L.: 1 Thess 1,5c-10.; Ev.: Matt 22,34-40.

Ř Jeg elsker dig, Herre, min styrke!

Kollekt for verdensmissionen.

26. MANDAG i 30. alm. uge. Ef 4,32—5,8.; Luk 13,10-17.

Ř Vi skal ligne Gud som hans kære børn.

27. TIRSDAG. Ef 5,21-33.; Luk 13,18-21.

Ř. Lykkelig hver den, der frygter Herren.

28. ONSDAG. SKT SIMON OG SKT JUDAS, apostle

Ef 2,19-22; Luk 6,12-19

Ř Deres røst når ud over hele jorden.

29. TORSDAG. Ef 6,10-20.; Luk 13,31-35.

Ř Lovet være Herren, min klippe.

30. FREDAG. Fil 1,1-11.; Luk 14,1-6.

Ř Herrens gerninger er store.

31. LØRDAG. Fil 1,18b-26.; Luk 14,1.7-11.

Ř. Min sjæl tørster efter den levende Gud.

Hver søndag i oktober beder vi Rosenkransen

kl.9.30.

Hvordan bønnen "Hil dig Maria" har ændret sig gennem århundrederne.

Den begyndte som en kort bøn, som med tiden udviklede sig til den form, vi kender i dag. I Lukasevangeliet finder vi to grundlæggende vers, hvorfra den "Hil dig Maria"-bøn, vi kender i dag, blev født. Den første del stammer fra scenen med bebudelsen, hvor ærkeenglen Gabriel henvender sig til Jomfru Maria med ordene: "Hil dig Maria, fuld af nåde, Herren er med dig!" (Lukas 1:28).

Den anden del stammer fra besøget hos den hellige Elisabeth. Elisabeth hilser Jomfru Maria med ordene: "Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet er dit livs frugt!" (Lukas 1:42).

Kristne begyndte først at kombinere disse to vers i det 11. århundrede. Alt tyder på, at bønnen voksede ud af visse vers og responsorier, der optrådte i Jomfru Marias lille tidebøn, som var ved at vinde popularitet blandt klostresamfund på det tidspunkt. To angelsaksiske manuskripter, der opbevares på British Museum, hvoraf det ene muligvis stammer fra omkring 1030, viser, at ordene "Ave Maria" og "benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui" optrådte i forskellige dele af denne tidebøn. Det er usikkert, om de oprindeligt blev kombineret til en enkelt bøn, men der er overbevisende beviser for, at dette skete kort efter.

Oprindeligt var bønnen kendt som Hilsen til den hellige Jomfru Maria og bestod udelukkende af to kombinerede evangeliepassager.

Først meget senere blev en anden, bønfoldende del af bønnen tilføjet, begyndende med ordene "Hellige Maria". I flere århundreder afsluttedes bønnen blot med ordene "...velsignet er dit livs frugt, Jesus. Amen", selvom der med tiden blev tilføjet forskellige påkaldelser.

Den officielle form for "Hil dig Maria"-bønnen, som vi kender den i dag, blev først etableret efter udgivelsen af Tridentinerkoncillets Katekismus. Den blev efterfølgende indarbejdet i den romerske tidebøn fra 1568. I Tridentinerkoncillets Katekismus omtales bønnen stadig som "Englens hilsen".

Hil dig Maria er en bøn, der har udviklet sig gradvist og organisk gennem århundreder, indtil den er blevet en af de grundlæggende bønner i katolsk fromhed.